Dosarul nr. 4-212/2025
PIGD 4-25129258-15-4-09092025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12 ianuarie 2026 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător: Aliona Sârbu

Grefier: Livia Moldovanu

Cu participarea:

Agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP – Direcția Patrulare Sud, Bogoev Alexandr

În lipsa:

Făptuitorului Țîu Constantin, fiind citat legal

examinând în ședința de judecată publică, cauza contravențională de învinuire a lui

Țîu Constantin, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****

învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (4) din Codul contravențional,-

C O N S T A T Ă :

La 05.09.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP – Direcția Patrulare Sud, Bogoev Alexandr, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 nr.184162, în privința lui Țîu Constantin, pe faptul că, acesta, fără a deține permis de conducere, la 05.09.2025, aproximativ la ora 20:46, în r-nul Cahul, s.Roșu, conducând mijlocul de transport, *****, cu numărul de înmatriculare ***** fiind stopat și testat s-a depistat o concentrație de 0,18 mg/l vapori de alcool în aerul expirat.

Acțiunile lui Țîu Constantin au fost încadrate în prevederile art. 233 alin.(1) din Codul contravențional, conform indiciilor: *„Acţiunile prevăzute la alin.(1) şi (2) săvârşite de către o persoană care nu deţine dreptul de a conduce autovehicule sau care este privată de dreptul de a conduce autovehicule ori în privinţa căreia a fost anulat dreptul de a conduce autovehicule, dacă fapta nu constituie infracţiune”.*

În baza art. 395 din Codul contravențional, cauza contravențională a fost remisă spre examinare după competență la Judecătoria Cahul, sediul Central.

Argumentele participanților la proces.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP – Direcția Patrulare Sud, Bogoev Alexandr în ședință de judecată, a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție.

Făptuitorul Țîu Constantin, fiind înștiințat legal despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, nu s-a prezentat.

În acest sens, instanța de judecată reține că, comunicarea actelor judiciare, se efectuează în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa c. Spaniei, 22 iunie 2006, nr.423/03, par.48, și S.C. Raissa M. Shipping SRL c. României, 8 ianuarie 2013, nr. 37576/05 par. 30). Instanțele trebuie

aşadar să facă tot ce se poate în modul rezonabil aşteptat de la ele pentru a cita părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Mihalopa, citată anterior, par. 31, și Ovuș c. Turciei, 13 octombrie 2009, nr. 42981 04, par. 48).

Astfel, ținând cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării drepturilor făptuitorului de a se prezenta la ședința de judecată, instanța a considerat neprezentarea nemotivată şi, conform art. 455 din Codul contravențional, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale aplicabile cazului, instanţa de judecată constată următoarele:

În sensul art. 462 din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: *a) încetarea procesului contravenţional; b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz; c) stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.*

Normele generale ale Codului contravențional stipulează că scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională. Persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

Conform art. 458 din Codul contravenţional, instanţa de judecată este obligată să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea drepturilor procesuale ale părţilor, să se pronunţe asupra tuturor argumentelor invocate de participanţii la proces.

Potrivit art. 233 alin. (4) din Codul contravenţional, conducerea autovehiculului de către o persoană care nu deține dreptul de a conduce autovehicule sau care este privată de dreptul de a conduce autovehicule ori în privința căreia a fost anulat dreptul de a conduce autovehicule, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 800 la 1300 de unități convenționale sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile.

Verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul constatării nulității acestuia instanța stabilește că, date care ar determina nulitatea acestuia în condițiile art. 445 din Codul contravenționale nu se identifică.

În ședința de judecată s-a constatat că, Țîu Constantin fără a deține permis de conducere, la data de 05.09.2025, aproximativ la ora 20:46, în r-nul Cahul, s.Roșu, conducând mijlocul de transport, *****, cu numărul de înmatriculare ***** fiind stopat și testat s-a depistat o concentrație de 0,18 mg/l vapori de alcool în aerul expirat.

Articolul 425 din Codul contravențional stipulează că, *probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o

probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

În calitate de probe ce au stat la baza intentării procesului contravențional în baza art. 233 alin. (4) din Codul contravențional în privința lui Țîu Constantin, agentul constatator a acumulat probele după cum urmează:

- *Proces verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică* ***(f.d.4);***
- *Proces verbal cu privire la contravenție seria MAI07 NR.184162* ***(f.d.5);***
- *Testul DRAGER* ***(f.d.6)***
- *Proces verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului* ***(f.d.7);***
- *Buletin de verificare metrologică nr. 2.3.6.75-244C eliberat de ÎS ,,Centrul Metrologie Aplicată și Certificare"* ***(f.d.8);***
- *Certificat eliberat ofițerului Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare Sud a Inspectoratului național de securitate publică, inspector superior Bogoev Alexandr, ce atestă dreptul de utilizare a mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic de tip ,,Drager 6810", Drager 7510" și Laser LTI 20/20 TruCAM", ,,Laser LTI 20/20 TruCam II"* ***(f.d.9);***
- *CD* ***(f.d.3);***
- *Informația din baza de date pe numele contravenientului care la rubrica permis de conducere este menționea* ***null.***

Verificând pertinenţa şi veridicitatea probelor, instanța consideră că, acestea demonstrează incontestabil vinovăţia lui Țîu Constantin de comiterea faptei incriminate, lipsind careva dubii ce ar putea pune la îndoială temeinicia acuzaţiei înaintate.

Astfel, instanţa conchide că, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii şi enumerate mai sus, dovedesc vinovăţia făptuitorului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obţinute cu respectarea normelor de procedură şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăţia persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie, în săvârşirea faptei imputate.

Mai mult ca atât, făptuitorul nu a contestat acțiunile organelor de constatare aflate în exercițiul funcției, semnând toate actele materiale survenite prin prisma documentării cazului, ceea ce denotă că acesta și-a asumat starea de fapt stabilită asupra cărora nu a formulat careva obiecțiuni.

În plus, dacă acesta ar fi pus la îndoială acuratețea rezultatului testului alcoolscopic, ar fi avut posibilitatea prin recoltarea de probe biologice să dovedească contrariul, or conform mențiunilor prezentate la dosar, acesta a semnat rezultatul alcooltestului fără careva obiecțiuni.

În cauză, situația de fapt în ceea ce privește determinarea prezenței și a concentrației alcoolului în aerul expirat, identitatea dintre autorul faptei şi persoana contravenientului rămâne pe deplin stabilită, așa cum a fost reținută de agentul constatator.

Astfel, în cadrul cercetării judecătoreşti, instanţa cu certitudine a constatat faptul că, făptuitorul a condus nemijlocit vehiculul în stare de ebrietate, în baza mijloacelor de probă administrate, judicios a fost reconstruită ideologic situația de fapt, stabilindu-se în concret că, Țîu Constantin a acționat în mod conjugat sub aspect rezolutoriu prin intenție directă, manifestând superficialitate în raport cu respectarea prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Potrivit prevederilor art. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Contravenția prevăzută la art. 233 alin. (4) din Codul contravențional se referă la conducerea unui mijloc de transport de către o persoană care se află sub influența alcoolului, într-un grad ce depășește limita legal admisibilă, și care nu deține dreptul de a conduce autovehicule, sau este privată de acest drept**,** ori i-a fost anulat acest drept**,** cu condiția ca fapta să nu constituie infracțiune**.** Această contravenție nu presupune existența unui obiect material sau a unei victime directe. Latura obiectivă constă în săvârșirea faptei prejudiciabile – respectiv, acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană neautorizată, aflată sub influența alcoolului peste limita legală. Mijlocul de transport reprezintă mijlocul de săvârșire a contravenției**.**

Conform pct. 3 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 16 aprilie 2009, se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentraţii maxime admisibile de alcool: a) în sânge – 0,3 g/l; b) în aerul expirat – 0,15 mg/l.

Condițiile privind determinarea stării de ebrietate alcoolică cu grad minim sunt reflectate în pct. 4 lit. a) al Regulamentului citat, potrivit căruia aceasta se atestă în cazul stabilirii concentrației de alcool de la 0,3 g/l până la 0,7 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,35 mg/l în aerul expirat.

Astfel, în corespundere cu circumstanțele faptice Țîu Constantin fără a deține permis de conducere, la data de 05.09.2025, aproximativ la ora 20:46, în r-nul Cahul, s.Roșu, conducând mijlocul de transport, *****, cu numărul de înmatriculare ***** fiind stopat și testat s-a depistat o concentrație de 0,18 mg/l vapori de alcool în aerul expiratt, ceea ce conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoscopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei” se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad minim, care însă depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege.

La caz, instanța de judecată consideră necesar de a elucida că, potrivit pct. 13 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, persoana testată alcoolscopic și/sau antidrog, care nu este de acord cu procedura testării, funcţionarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu prelevarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana

testată este însoţită de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei la cea mai apropiată instituţie medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolscopică sau după testarea antidrog.

Pct. 14 din Regulamentul citat prevede expres că, refuzul subiectului de a fi condus la o instituţie medicală abilitată pentru examinarea medicală cu prelevarea probelor biologice este considerat ca refuz de la dreptul de a contesta rezultatul testării alcoolscopice și/sau testării antidrog şi serveşte drept temei pentru menţinerea acestuia în vigoare.

Așadar, făptuitorul nu și-a manifestat dezacordul cu rezultatul testării alcoolscopice și nu a solicitat recoltarea probelor biologice, astfel devenind aplicabile prevederile pct. 14 Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei în partea ce ține de legalitatea rezultatului testării alcoolscopice „Drager”, aceasta rămânând a fi proba legală care confirmă fapta imputată.

Astfel, se constată că, în acest caz, agentul constatator a procedat în corespundere cu legislația și actele normative în vigoare, iar careva abateri, erori procesuale în cadrul acumulării probelor sau încălcarea a careva drepturi în privința făptuitorului, nu s-au identificat la judecarea cauzei contravenționale.

Instanţa apreciază că, în raport de probatoriul administrat în cauză de către agentul constatator şi în faza de judecată, vinovăţia făptuitorului este pe deplin probată sub aspectul contravenției deduse judecăţii.

Cum săvârşirea contravenției şi vinovăţia făptuitorului au fost dovedite, instanţa urmează să dispună sancționarea acestuia proporţional gradului de pericol social al faptei comise şi periculozităţii contravenientului.

Cu privire la individualizarea sancțiunii, este necesar ca sancțiunea aplicată să fie proporțională cu pericolul social concret al faptei comise, acest pericol fiind apreciat în fiecare caz în parte prin raportare la vătămarea adusă valorilor sociale ocrotite de lege, la persoana și atitudinea făptuitorului, la împrejurările în care a fost comisă fapta.

Nu în ultimul rând trebuie avut în vedere că aplicarea unei sancțiuni nu reprezintă un scop în sine, ci trebuie să aibă ca rezultat conștientizarea făptuitorului de împrejurarea că a săvârșit o faptă antisocială, precum și descurajarea, pe viitor, de a mai comite astfel de fapte.

Analizarea acestor aspecte trebuie să se facă în fiecare caz în parte, ținând seama de toți factorii subiectiv și obiectivi. Circumstanțe atenuante sau agravante, potrivit art. 42-43 din Codul contravențional, instanța de judecată nu a stabilit.

La aplicarea sancțiunii instanța de judecată va lua în considerație împrejurările și modul de comitere a contravenției, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs și consecințele acestuia, motivul și scopul comiterii contravenției, conduita acestuia după comiterea faptei și în cursul procesului contravențional.

În context, instanța consideră necesar a menționa că scopul aplicării sancțiunii în cauza dedusă judecății nu este numai cel de corectare a făptuitorului, ci şi cel de prevenire a continuării activității contravenționale și prevenire a recidivei.

În cazul de față, instanța ținând cont de principiul proporționalității, în raport de gradul de pericol social al faptei și nestabilind careva circumstanțe agravante, având în vedere, principiul individualizării sancțiunii, persoana făptuitorului, comportamentul acestuia în timpul şi după consumarea contravenției şi, ținând cont de gradul prejudiciabil al contravenției, instanța găsește

posibilă a-i aplica lui Țîu Constantin o sancţiune sub formă de amendă în mărime de **800 (opt sute) unităţi convenţionale, echivalentul a 40 000 (patruzeci mii) lei**.

De asemenea, instanța de judecată explică contravenientului prevederile art. 34 din Codul contravențional potrivit cărora, contravenientul Țîu Constantin este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

Cu referire la demersul agentului constatator în baza art. 439^4 lit. c) Cod contravențional privind aplicarea măsurii de siguranță privind confiscarea specială a mijlocului de transport, instanța reține următoarele.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. d) Cod contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de acest cod competenţei unor alte organe, precum și cauzele contravenţionale în care agentul constatator sau procurorul propun aplicarea unei măsuri de siguranţă dintre cele care urmează: expulzarea; demolarea construcţiei neautorizate și defrișarea arborilor și arbuștilor; confiscarea specială. Astfel, atunci când există o cauză contravenţională în care agentul constatator a propus aplicarea măsurii de siguranţă privind confiscarea specială, instanţa de judecată este competentă de a o judeca.

Conform art. 439^4 Cod contravențional În procesul contravențional, în scopul înlăturării consecinţelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvîrşirii faptelor contravenționale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sînt întrunite condițiile de tragere la răspundere contravențională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranță: c) confiscarea specială.

Potrivit art. 439^7 alin.(1) – (3) Cod contravenţional, Confiscarea specială constă în trecerea forţată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sînt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvîrşirea unei contravenţii; b) rezultate din săvîrşirea contravenţiei, precum şi orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvîrşirea unei contravenţii sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deţinute contrar regimului stabilit de legislaţie şi depistate pe parcursul desfăşurării procesului contravenţional; e) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din contravenţii sau din veniturile generate de aceste bunuri. (3) Confiscarea specială se aplică de către instanţa de judecată la demersul agentului constatator.

La caz, instanța notează că în cadrul procesului contravențional mijlocul de transport de model ***, cu numărul de înmatriculare *****, nu a fost recunoscut în calitate de corp delict.**

Potrivit art. 46 alin. (3) din Constituţie, averea dobîndită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobîndirii se prezumă. Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate numai în condiţiile legii.

La fel, art. 1 al Protocolului nr. 1 al CEDO prevede că Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o

cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului international.

Ținînd cont de cele menţionate mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge demersul privind confiscarea mijlocului de transport de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se recunoaște vinovat Țîu Constantin, IDNP *****, de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (4) din Codul contravențional și, în baza Legii, i se aplică sancțiunea sub formă de amendă în mărime de **800 (opt sute sute) unităţi convenţionale, echivalentul a 40 000 (patruzeci mii) lei.**

Se explică lui Țîu Constantin prevederile art. 34 din Codul contravențional potrivit cărora, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

La definitivarea hotărârii, instanţa de judecată va trimite hotărârea privind privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport şi dispoziţia de executare organului de poliţie în a cărui rază teritorială își are domiciliul contravenientul, care, la rândul său, în termen de 5 zile, va informa instanța de judecată despre executarea hotărârii.

Se respinge demersul agentului constatator în baza art. 439^4 lit. c) Cod contravențional privind aplicarea măsurii de siguranță privind confiscarea specială a mijlocului de transport, ca fiind neîntemeiat.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud, Sediul Central Cahul prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central, în termen de 15 (cincisprezece) zile.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Aliona Sârbu**